

Slavnostni govornik: Huso Bakrač

Priveditev: Spominska slovesnost ob 33. obletnici osamosvojitve Slovenije– Jezersko

Lokacija: nekdanji mejni prehod Jezersko

Datum: 29. 6. 2024

Spoštovane veteranke in veterani, gospe in gospodje, tovarišice in tovariši, lepo pozdravljeni in dobrodošli na spominski slovesnosti ob dnevu Državnosti in 33. obletnici samostojne Slovenije.

Naj se najprej zahvalim gostiteljem - občini Jezersko in vsem županom do sedaj, da so aktivno sodelovali pri spominski slovesnosti in na ta način omogočili, da se ohranja spomin na dogodke iz osamosvojitvenih procesov. Poseben pozdrav in zahvala tudi sedanjemu županu, g. Andreju Karničarju. V veliko čast mi je, da vas lahko na tem mestu in ob tako svečanem dogodku nagovorim.

Kot aktiven udeleženec osamosvojitvenih procesov menim, da so se ti začeli že v letu 1989 z izvedbo ukrepov iz tako imenovane akcije Sever. Še so sveži spomini iz teh let, ko je vojaški in politični vrh, do takrat še skupne države, permanentno grozil z uvedbo izrednih razmer na območju R.Slovenije. Tem grožnjam so sledila tudi konkretna dejanja, poskus razorožitve teritorialne obrambe RS in celo politične aretacije. Razmere v R. Sloveniji so se takrat spreminjale iz dneva v dan, včasih tudi iz ure v uro. Zaradi teh dejstev je takratno vodstvo organov za notranje zadeve sprejelo odločitev, da se orožje in strelivo, ki je bilo v skladiščih milice, premesti na skrite lokacije.

Za izvedbo teh nalog so bili zadolženi predstojniki enot milice, da skupaj s svojimi ožjimi sodelavci poiščejo primerne lokacije in občane, ki so bili pripravljeni odstopiti prostore svojih hiš in drugih objektov za skladišča tega orožja in opreme.

Na Postaji mejne milice Jezersko nismo imeli toliko orožja in streliva v skladiščih, kolikor je bilo pripravljenih občanov, ki bi prevzeli v hrambo in čuvanje to orožje in strelivo. Zato se na tem mestu zahvaljujem vsem tistim, ki so privolili v to in s tem tvegali svoja življenja in življenja svojih bližnjih. To dejanje štejem kot zelo pogumno dejanje in zato jim hvala.

Takih in podobnih odločitev slovenskega naroda je bilo veliko. Pri opravljanju svojih nalog kasneje na UNZ Kranj smo vsakodnevno evidentirali veliko klicev, sprejeli veliko občanov, samo z enim vprašanjem ali zahtevo »kako naj pomagam« in »pripravljen sem sodelovati«... Iz te in veliko drugih podobnih situacij, ki smo jim bili priča v procesu osamosvajanja, je bilo jasno, da si slovenski narod želi, hoče in zahteva, da se procesi nadaljujejo, kar je bilo potrjeno tudi kasneje na plebiscitu. Plebiscit je zavezal vse sodelujoče v obrambi in zaščiti R. Slovenije, da moramo tako delovati.

Kot takrat, tako tudi danes sem trdno prepričan, da zmaga, ki smo jo dosegli, pripada slovenskemu narodu. Lepo prosim, da si noben posameznik ali skupina ne prilašča in ne pripisuje posebnih zaslug za osamosvojitve, ta je že oddana slovenskemu narodu. Spoštujmo to!

Želel bi si, da ohranimo vse osamosvojitvene dejavnosti take kot so bile, ne prikrojene in deljene na posameznike ali skupine. Samo eden to zasluži in to je slovenski narod, vsi drugi, z vsem spoštovanjem do vseh, smo bili le izvrševalci volje naroda. Prav je, da so med osamosvojitelji po položajih in odgovornosti, pa tudi pri odlikovanjih in priznanjih razlike, vendar ne lastimo si in ne jemljimo si vse zasluge individualno, sploh pa ne na način, kot je to pogosto prisotno, »ta ni nič, jaz sem vse«.

Spoštovani, na dosežke, katere smo dosegli v teh 33-ih letih, ko delujemo kot samostojna država, smo lahko samo ponosni in veseli, sploh tega zadnjega nam včasih manjka. Kot mlada država smo se svetu, zlasti Evropi, predstavili da mislimo resno, kar so nam tudi verjeli. Prav zato smo bili tudi hitro priznani od strani veliko držav. Po priznanju Slovenije kot samostojne in verodostojne države smo bili sprejeti tudi v Evropsko skupnost. Kot članica EU je Slovenija tudi v svetovnem merilu zasedala mesta v mnogih institucijah, o katerih smo do takrat lahko samo sanjali. Letošnje leto je Slovenija s prepričljivo večino dobila tudi mandat kot nestalna članica Varnostnega Sveta OZN.

Skratka, Slovenija je država, ki je prepoznavna v Evropi in širom sveta. Na vse te dosežke smo lahko samo ponosni, še posebej če k temu prištejemo še dosežke, ki jih dosegajo naši športniki, kulturniki, mladi raziskovalci, ki nas uvrščajo v sam svetovni vrh.

Pri doseganju tako visokih rezultatov so po moje enako zaslužne in tudi odgovorne vse vlade, vključno s sedanjo. Čas pa je, da tudi mali ljudje imajo več od dobrih rezultatov v zunanjem merilu, kot ga imajo.

Nedopustno je, da se težave, nastale v času osamosvajanja, razvoja in napredka razporedi samo na male ljudi, dobički, privilegiji in višji življenjski standard pa so rezervirani samo za nekatere. Prenehajmo s tako prakso!

Bodimo ponosni na svojo preteklost in tudi bodočnost, kjer sta temelj svoboda, tovarištvo in pravičnost. Tudi v bodoče bomo zagovarjali demokratičnost in branili svobodo do življenja, sodelovanja, soodločanja, kajti to so najbolj ogrožene pravice v zadnjem času pri nas in tudi v Evropi.

Trenutne razmere v naši družbi so milo rečeno slabe. Znašli smo se v neki čudni situaciji. Zajele so nas stavke in veliko nezadovoljstvo zaposlenih v zdravstvu, šolstvu, javni upravi, kmetijstvu in še kje. Pri reševanju te problematike se država in njeni pogajalci ne znajdejo najbolje. Tako smo se znašli v blokadi, kjer je pod vprašajem delovanje pravne države. V drugih institucijah v državi se dela le na pol, povečujejo se čakalne vrste, vrstijo se napake v zdravstvu, tudi s tragičnimi izidi in še bi lahko naštevali. Smo družba ki se stara. Prav ta populacija je odrinjena na rob in je postala breme tega časa. Skrb za mlade in njihovo bodočnost je tudi zanemarjena in če je, je samo navidezna.

Ne dovolimo, da izgubimo že vse doseženo v vseh letih do sedaj. Od vlade in drugih pristojnih zahtevajmo, da s svojimi ukrepi in dejanji prične delovati tako, da se razmere uredijo do te mere, da bomo vsi srečni in zadovoljni doma, v šolah, v službah, v bolnicah in v domovih za ostarele.

V svetu in naši bližini divjajo vojne, kar še dodatno otežuje tudi situacijo pri nas. Da ne bi zabredli v težke razmere, takoj dajmo prostor dialogu, dajmo prostor spoštovanju, izrinimo sovražni govor, opustimo žaljive in lažne retorike, ne prirejjajmo zgodovinskih dejstev, in to še danes! Namreč, dogaja se nam, da je cilj, ki ga zagovarja neka skupina ali posamezniki, pomembnejša od cilja, ki mu sledimo kot družba.

Če nam uspe vrniti vsaj del enotnosti iz časov osamosvajanja, smo na dobri poti. Za nas gotovo velja, da je enotnost najmočnejše orožje. Bodimo enotni vedno in ne samo ob naravnih in drugih nesrečah. Zato spoštovani, s svojimi dejanji še naprej ohranjajmo spomine na vse tiste, ki so se v času NOB-ja in v osamosvojitveni vojni izpostavili in dali tudi svoja življenja.

To so bila moja razmišljanja in pogledi na čas, ki ga živimo. Hvala, da ste me poslušali, če sem pa koga užalil, se že vnaprej opravičujem. Želim vam vsem skupaj še naprej lep dan.

Naj živi Slovenija!